

A Jobbik programjának évek óta hangsúlyozott tétele: vessenek ki adót az egészségtelennek minősített gyorséttermi árucikkekre, ahogy azt teszik az Európai Unió számos tagállamában, így Dániában, Romániában, Németországban, Franciaországban, Nagy-Britanniában. Ráadásul utóbbi három országban egyenesen "hamburgeradó" névvel illetik ezt az adóterhet. A többletadó kivételének oka külföldön, hogy az ottani egészségügyi minisztériumok által egészségtelennek minősített ételek által okozott, civilizációsnek is nevezett betegségek kezelhetők, könnyebben finanszírozhatóak legyenek. A Jobbik szerint e követendő külföldi példák mintájára a gyorséttermi élelmiszerek, édességek és szénsavas üdítők után a termelőnek, illetve a kereskedőnek a termékek eladása után a bevétel bizonyos százalékát az államkasszába kellene utalnia. Ebből a bevételből a médiahatóság tegye kötelezővé, hogy a reklámok mellett figyelmeztessék a vásárlókat a túlzott só-, cukor- és zsiradékfogyasztás egészségkárosító hatásaira.

A Jobbik meglátása szerint az egész jelenség háttérében egyértelműen fellelhető a szellemi környezetszennyezés kérdése is. Álláspontunk szerint a kiemelkedő szellemi környezetszennyezést jelentő műsorok, csatornák és azok reklámjai is legyenek valamilyen formában terhelhetőek, adóztathatók. E "giccsadó" révén újtát állnánk a virtuális környezetszennyezésnek, megállítható az a káros folyamat, amely által a multinacionális tőke mindent az anyagi haszonszerzésnek rendel alá. Tőkéje révén pedig olyan viselkedésmintákat kényszerít a polgárokra, amelyek révén ők maguk is egyre inkább a pénznek rendelik alá magukat. A Jobbik eltökélt abban, hogy gátat szabjon e folyamatnak.